លុះបានស្តាប់គ្រប់ជ្រុងជ្រោយបែបនេះហើយ លោកទ្រីវ-ចូវត្រូវតែប្រញាប់គេចថយចេញពីយាយតឹម-លៀង ។ ព្រោះលោកទ្រីវ-ចូវចាប់មានការព្រួយបារម្ភពីគ្រោះថ្នាក់របស់លោកគៀង-ទ្រឿង ដែលច្បាស់ត្រូវពួកបុដ្ឋយធ្វើបាបជាមិនខាន ហើយអាចនឹងមានគ្រោះកាចរហូតដល់ខ្លួនលោកផង ដោយសារលោកគៀង-ទ្រឿងទ្រាំមិនបានពីការធ្វើទារុណកម្មនេះ ឆ្លើយប្រាប់ពីទីកន្លែងដែលលោកកំពុងតែស្នាក់នៅ ។ លោកចូវបង្ហាញសំបុត្រក្លែងក្លាយពីរសន្លឹកទៅយាយតឹម-លៀង ហើយនិយាយថា ខ្ញុំមានការចាំបាច់ត្រូវទៅឲ្យដល់ខេត្តស្វាយរៀងនៅក្នុងពេលល្ងាចនេះ ។

យាយតឹម-លៀងមិនយកចិត្តទុកដាក់មើលសំបុត្រនេះទេ តែបែរជាជូនពរលោកទ្រីវ-ចូវទៅវិញ ។

លោកទ្រីវ-ចូវខំស្រូតធ្វើដំណើរដោយជើងទៅកាន់ប្រទេសថៃ ។ លោកចូលដល់ជំរំណងច័ន្ទនៅចុងខែមេសា១៩៨០ សំរេចយកជាតិយួនដើម្បីទទួលសិទ្ធិអាទិភាពបានចូលកាន់ជំរំ NW-9 ដែលទើបនឹងបង្កើតឡើង ។

លោកទ្រីវចូវមានសតិសម្បជញ្ញៈជាតិយ៉ាងមុតជ្រៅ ។ លោកមានចិត្តអាណិតអាសូរដល់បងប្អូនខ្មែរខ្លះ ដែលមិនបានដឹងពីកលល្បិចរបស់យួនហាណូយ ហើ-នាំគ្នាបោលចូលរណសិរ្សរ.ជ.រ.ប.ខ.ដោយមិនដឹងខ្លួន ។ លោកដឹងយ៉ាងច្បាស់ថាមួយភាគធំច្បាស់ជាច្រឡំចូលក្នុងរ.ជ.រ.ប.ខ.ក្លែងក្លាយនោះ នាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ជាមិនខាន ។

ចាប់តាំងពីលោកមកដល់ជំរំ NW-9 ភ្លាម លោកព្យាយាមស៊ើបសួររកអ្នកណាដែលជាខ្មែរធ្លាប់ស្គាល់កលល្បិចក្រឡិចក្រឡុចរបស់យួនហាណូយ ហើយដែលបំរុងចេញទៅកាន់ប្រទេសបារាំង ដើម្បីនាំដំណឹងដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើទៅជូនទីស្នាក់ការរណសិរ្សរ.ជ.រ.ប.ខ. ។

ខែសីហា១៩៨០ លោកទ្រីវចូវជួបយាយទៀងមានលក្ខណៈដូចដែលគាត់ចង់បាន ។ គាត់បានរៀបរាប់ប្រាប់យាយទៀង នូវរឿងចារកិច្ចដ៏ប្លែកៗអស្ចារ្យដែលមិនងាយមានខ្មែរស្នេហាជាតិណាអាចយកការណ៍បានងាយៗឬជួបប្រទះដូច្នេះទេ ។ លោកចូវបានរៀបរាប់ជាត្រួសៗខ្លះដូចតទៅ ៖

- យួនហាណូយជាសាសន៍ក្រឡិចក្រឡុចបោកប្រាស់ ។ នៅលើពិភពលោកគ្មានសាសន៍ណាធ្វើដូចឡើយ ។ វាមិនមែនបោកតែខ្មែរយើងទេ សូម្បីតែសាសន៍គ្នាវា ក៏វាបោកដែរ ។ ដូចជាកាលពីវាធ្វើសង្គ្រាមជាមួយបារាំងក្នុងឆ្នាំ១៩៤៥-៥៤ វាប្រើអាវុធច្បាំងសម្លាប់បារាំង ។ ចំណែកអាវុធចិត្តសាស្ត្រ វាបោកយួនខាងត្បូងដែ-លធ្វើការជាមួយបារាំងឲ្យធ្វើចារកិច្ចឲ្យវា ដែលជាហេតុធ្វើឲ្យបារាំងចុះចាញ់ត្រូវដក

ថយពីឥណ្ឌូចិន ។ ព្រមជាមួយគ្នានោះវាញុះញង់យួនខាងត្បូងឲ្យធ្វើបាបកំចាយខ្មែរនៅកម្ពុជាក្រោម ដែលមានអ្នកចេះដឹងជាពិសេស ឲ្យរត់ចោលស្រុកទុកទឹកដីឲ្យវានៅ ។ រីឯខ្លួនវាវិញ វាលាក់មុខយ៉ាងជិតដដែល ។ លុះបារាំងចាញ់ត្រូវចាកចេញពីឥណ្ឌូចិន យួនហាណូយត្រូវបាននគរ៣ គឺតុងកឹង, អណ្ណាម និងកូសាំងស៊ីន (កម្ពុជាក្រោម) ។ វាដាក់ឈ្មោះថ្មីឲ្យប្រទេសវាថា ៖ «វៀតណាម» ។ រួចហើយវាលៃលកដាក់ត្រី«រស់»ក្នុងក្រឡមួយ ត្រី«ស្អុយ»ក្នុងក្រឡមួយផ្សេង ។ ត្រី«រស់»គឺពួកយួនហាណូយគ្នាវា ឲ្យទៅខាងជើងមានហូ-ជីមិញជាអ្នកដឹកនាំ ។ ត្រី«ស្អុយ»គឺពួកយួនមួយពួកទៀតឲ្យទៅនៅខាងត្បូង មានង៉ោ-ឌិនយៀមជាមេ ដោយយកខ្សែបន្ទាត់ស្របទី១៧ ជាព្រំប្រទល់បណ្ដោះអាសន្ន ។

នៅក្នុងសង្គ្រាមយួន-អាមេរិកាំង ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៦៣ដល់១៩៧៥ វាប្រើកលល្បិចដដែលម្ដងទៀត ដោយបោកយួនខាងត្បូងឲ្យធ្វើចារកិច្ចឲ្យវា ដើម្បីវាយអាមេរិកាំងឲ្យចំៗចំណុច រហូតទាល់តែអាមេរិកាំងដកថយ ។

លុះដល់ថ្ងៃទី៣០មេសា១៩៧៥ យួនហាណូយបានសំរេចគោលដៅរបស់វាដោយប្រមូលយកបានប្រទេសយួនទាំងមូល ។ យួនហាណូយក៏«សងគុណ»យួនខាងត្បូងវិញ ។ វាចាប់អញ្ជើញអ្នករដ្ឋការយួនខាងត្បូងដោយប្រើតាមវិធីបោកបញ្ឆោតនានាទៅតាមចំណុចខ្សែរយៀងៗខ្លួន ដើម្បីគ្រមែប្រមូលយកទៅលត់ដំ ដាក់ខ្នោះធ្វើទារុណកម្មយ៉ាងឃោរឃៅ ត្រូវស្លាប់អស់ជាង១លាននាក់ ។ ទំរាំដឹងខ្លួនថា ចាញ់បោកយួនហាណូយ វាយឺតពេលណាស់ទៅហើយ ។ ម្ល៉ោះហើយអ្នកដែលមានមាសពេជ្រ ក៏ខំសូកប៉ាន់ ធ្វើទូកដាក់ម៉ាស៊ីនរត់ផ្សងព្រេងមកតាមថៅហ្វាយចាស់គឺ បារាំង និងអាមេរិកាំង (មានសក្ខីបីយួនខាងត្បូងម្នាក់ឈ្មោះ Khanh បាននិយាយប្រាប់យាយទៀងថា បើបានត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតវិញ គាត់នឹងសម្លាប់យួនហាណូយ មិនឲ្យសល់កូនខ្ចីម្នាក់ឡើយ) ។

នៅចំពោះមុខជាតិខ្មែរវិញ យួនហាណូយជាសាសន៍អកត្តញ្ញូ ។ កាលពីឆ្នាំ១៩-៦៥វាដឹងថា អាមេរិកាំងថបញ្ជូនទ័ពគ្រប់ផ្នែកទៅយួនខាងត្បូង មានចំនួន២សែននាក់ ។ ពេលនោះវារត់មកអែបអបសម្ដេចសីហនុ ដើម្បីសុំតាំងទ័ពលើដីខ្មែរ រួចវាបញ្ជូនបូដូយឲ្យមានចំនួនស្មើនឹងទ័ពអាមេរិកាំងដែរ ។ ពេលណាអាមេរិកាំងដេញប្រកិតមក វារត់ចូលដីខ្មែរ ។ សម្ដេចសីហនុ កាលណោះជាមិត្តរបស់ហូ-ជីមិញក៏ស្រែកជេរតាមវិទ្យុផ្អើលពេញពិភពលោក ។ ព្រោះហេតុនេះហើយ បានជាអាមេរិកាំងកំទេចបូដូយមិនកើតសោះ ។ អាមេរិកាំងជាមហាអំណាច គេគោរពច្បាប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ គេមិនរំលោភច្បាប់ទេ គេមិនហ៊ានតាមកំទេចមូលដ្ឋានបូដូយ ដែលតាំងនៅក្នុងទឹកដីខ្មែរនោះឡើយ ។

នៅដើមឆ្នាំ១៩៧០, សម្តេចសីហនុរត់ចោលតំណែង រត់ចោលរាស្ត្រ រត់ចោលស្រុក ទៅជ្រកនៅប្រទេសចិន ។ ពេលនោះ ជូ-អេនឡាយ (ចិន) និងផាំ-យ៉ាំងដុង (យួន) ស៊ុំគ្រលុំគ្នាបោកសីហនុ ដោយចាប់ផ្តើមបង្កើតរណសិរ្សរួបរួមប្រជាជនទាំងបីនៃឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិន នៅថ្ងៃទី២៥-៣-៧០ យកលេសដើម្បីបញ្ចេញបូជួយ ឲ្យវាយកំទេចទាហានខ្មែរសាធារណរដ្ឋរបស់លោកលន់-នល់ ដែលជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាពិតៗ រួចស្រែកចោទថា ជាបរិវាររបស់ចក្រពត្តិអាមេរិកាំង ។

ចុងខែមេសា១៩៧៥, យួនហាណូយសំរេចជោគជ័យដ៏ធំធេង ត្រួតត្រាប្រទេ-សវៀតណាមទាំងមូល ។ ចំណែកឯប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវយួនត្រួតត្រាយ៉ាងអាថ៌កំបាំង ដោយយកឈ្មោះអង្គការអនាមិកមកដើរតួជំនួស ។ ដើម្បី«សងគុណ» អង្គការបោកសម្តេចសីហនុឲ្យចូលស្រុក ហើយនាំយកទៅឃុំឃាំង រួចវាកែឆ្នៃប្រទេសកម្ពុជាឲ្យក្លាយទៅជានគរព្រាយស៊ីខ្មោច ។ល។ សម្តេចសីហនុឆ្លេឆ្លាសរសេរសំបុត្របីច្បាប់ទៅទាក់ទងអតីតមិត្តផាំ-យ៉ាំងដុង ។ តែមិត្តក្បត់នេះ ផ្ញើសំបុត្រសម្តេចសីហនុឥតបើកស្រោមត្រឡប់តបមកវិញ ។ មានអ្នកកាសែតខ្លះសួរផាំ-យ៉ាំងដុងពីរឿងនេះ ផាំ-យ៉ាំងដុងឆ្លើយតបយ៉ាងកំបុតកំបុយទៅវិញថា សីហនុគ្មានប្រយោជន៍អ្វីទេ (Sihanouk à rien !) ។

យាយទៀងសួរលោកទ្រីវចូវបញ្ជាក់ថា ៖

– ដូច្នេះចំពោះរឿងរណសិរ្ស.ជ.រ.ប.ខ.នោះ មេបញ្ជាការធំជានរណា ? ហើយអ្នកនៅក្រោមបង្គាប់ជានរណា ?

លោកត្រីវចូវឆ្លើយភ្លាមថា ៖

– មេបញ្ជាការធំគឺចារជនរបស់យួនហាណូយទាំងអស់ ។ ចំណែកអ្នកធ្វើការជាបន្តបន្ទាប់គឺសមាជិករ.ជ.រ.ប.ខ.មែនទែន ។

ពេលនោះយាយទៀងយកដៃទះថ្ងាស ហើយនិយាយថា ៖

– ខ្ញុំយល់ ខ្ញុំអស់សង្ស័យហើយ ករណីយាយយួនគឹម-លៀង ជាចារកិច្ចរប-ស់យួនហាណូយ លួចបន្លំធ្វើជាប្រធានរណសិរ្ស.ជ.រ.ប.ខ.ក្លែងក្លាយ គឺជាកញ្ចក់ទិព្វអាចឆ្លុះមើលឃើញស្នៀតយួនហាណូយ តាំងពីអតីតកាលរហូតដល់បច្ចុប្បន្នកាលនេះ ។ ករណីនេះ មិនខុសគ្នាពីករណីអាចារ្យអនមៀន ហៅសឺន-ង៉ុកមិញ, ឬករណីអាចារ្យសុខ ហៅទូ-សាមុត, ករណីសាឡុត-សរ ហៅប៉ុល-ពតទេ ។

សភាពខាងក្រៅរបស់ខ្មែរអាយ៉ងទាំងនោះ គឺវាឆ្លេឆ្លាបង្ហាញឲ្យឃើញថា វាធ្វើការបំរើខ្មែរ ការពិតវាលួចបញ្ចេញសកម្មភាពស្របៗបណ្តោយបក្សខ្មែរនានា សម្ងំលាក់ពុតស្ងាបស្ទង់យកការណ៍ បើឃើញថាមានឱកាសល្អ ឬមានឧបសគ្គចំពោះបក្សវា ក្រុមចារកិច្ចនេះត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ យ៉ាងស្ងាត់និងច្បាស់លាស់បំផុត

ឲ្យយួនវៀតមិញឬវៀតកុង កញ្ឆក់យកជ័យជំនះឬកំទេចខ្មែរ ឲ្យទាន់ពេលវេលា ។

មូលហេតុនេះហើយទើបយួនហាណូយអាចឆ្លៃប្រឱតព្រឹត្តិការណ៍នានានៃប្រទេសខ្មែរ ទៅជាងងឹតអន្ធការ ។ យួនហាណូយលលាក់មុខបានជិតដដែល រីឯខ្មែរចេះតែយល់ច្រឡំវិវក់តទៅទៀតគ្មានថ្ងៃចប់ ។

សូមរំឭកឡើងវិញខ្លះ ពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗ ៖

★ ព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃទី១៨ មិនា ១៩៧០ ៖

- តើនរណាវាយសម្លាប់ខ្មែរ ?

- គឺយួនហាណូយ ដែលប្រើឃើហោសម្ដេចសីហនុ ឲ្យពួកបូជួយលោតវាយប្រហារទាហានរបស់ខ្មែរសាធារណរដ្ឋ ។

★ ព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃទី១៧ មេសា ១៩៧៥ ៖

- លោកលន់-នល់ជាអ្នកចាញ់, សម្ដេចសីហនុជាអ្នកជាប់ឃុំ ។

ដូច្នេះតើនរណាឈ្នះ ? នៅពេលនោះគេឃើញថា អ្នកច្បាំងមិនឈ្នះ ព្រោះចាញ់ទាំងអស់គ្នា ។ តែអ្នកដែលឈ្នះ គឺអង្គការទេតើ ។ ដូច្នេះតើអង្គការជានរណា ?

★ ព្រឹត្តិការណ៍ថ្ងៃទី៧ មករា ១៩៧៩ ៖

ឥឡូវនេះយើងឃើញជាក់ស្ដែងថា ឃាតករជាតំណាងរបស់អង្គការ ដែលសម្លាប់ប្រជាជនខ្មែរ ក្នុងសម័យពួកបនប៉ុល-ពត ពីឆ្នាំ១៩៧៥ដល់១៩៧៩នោះ នៅរស់រវើក ហើយមានយួនហាណូយចេញមុខមកជំនួសអង្គការ មកជួយការពារ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ពួកវានេះថែមទាំងបានយួនហាណូយបំពាក់បុណ្យស័ក្តិ កាន់ក្ដាប់អំណាចដដែល ហើយបានថ្កុំថ្កើងរុងរឿង សុខសាន្ត ប្រសើរជាងខ្មែរជាម្ចាស់ទឹកដីទៅទៀត ។

ដូច្នេះចំពោះអ្នកចេះតាមដាន គេឃើញកលល្បិចនេះលេចចេញនៅកណ្ដាលវាល ។

ចំណែកក្រុមខ្មែរអាយ៉ងយួន លុះវាបានកាន់ក្ដាប់អំណាចហើយ ពួកវាគិតតែបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ វាគិតតែពីសម្លាប់កំចាយខ្មែរស្លូតត្រង់ តាមអំពើភេរវកម្មនានា មានប្លន់ លួច ឆក់ ទាំងកណ្ដាលថ្ងៃត្រង់ក៏មាន ។

ដើម្បីបំភ័ន្តមតិអន្តរជាតិនិងមតិខ្មែរទូទៅឲ្យយល់ច្រឡំវិវក់ វាបញ្ជូនអាយ៉ងប៉ុល-ពតរបស់វា ទៅធ្វើជាអ្នកចាញ់នៅប្រទេសចិន រួចវាលើកបន្តុបហ៊ុន-សែន, ហេងសំរិន, ជា-ស៊ីម ធ្វើជាអ្នកឈ្នះវិញម្ដង ។ ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមខ្មែរទាំងនោះ ទាំងអ្នកឈ្នះទាំងអ្នកចាញ់ តើនរណាជាអ្នកឈ្នះមែនទែន បើយួនហាណូយនៅពីក្រោយជាអ្នកបញ្ជា ហើយថែមទាំងមានចិនជាអ្នកគាំទ្រផ្ដល់អាវុធនិងមេរៀនផង ។

លោកទ្រីវចូវស្សួរយាយទៀងថា ៖

– តាមពត៌មានយ៉ាងច្បាស់ការណ៍ យើងដឹងថាក្នុងពេលនេះ ចិនកំពុងតែផ្ដល់អាវុធឲ្យខ្មែរក្រហមកាត់តាមប្រទេសសៀម ។ តើខ្មែរក្រហមដែលទទួលអាវុធនោះជាខ្មែរក្រហមនៅក្នុងក្រុមណា ? ។

យាយទៀងឆ្លើយតបទៅលោកទ្រីវចូវថា ៖

– បញ្ហាខ្មែរក្រហមជារឿងមួយស្មុគស្មាញណាស់ ។ ខ្ញុំបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកក្នុងសម័យបនប៉ុល–ពត ឃើញថាពួកខ្មែរក្រហមនិន្នាការខ្មែរត្រូវពួកក្រុមឃាតករអាថ៌កំបាំង ចេញមកពត៌្តបាញ់សម្លាប់ចោលអស់ជាច្រើនលើកច្រើនសារមកហើយ ។ នៅក្នុងនោះមានទាំងមេដឹកនាំដែលគេហៅថា «កម្មាភិបាល» ក៏ត្រូវគេសម្លាប់ចោលអស់ទៅហើយដែរ ។ បើតាមខ្ញុំគិតមើលទៅ ខ្មែរក្រហមដែលសេសសល់នៅរស់ ត្រូវតែដាច់ខ្សែរយៈរប៉ាត់រប៉ាយ ត្រូវរស់នៅដោយមធ្យោបាយផ្ទាល់ខ្លួន ។ ដោយសារអស់ជំនួយនិងខ្សែរយៈពីមេកើយខាងលើ មួយចំនួនត្រូវតែធ្វើចោរដើរប្លន់អ្នកស្រុកដើម្បីរស់ផង ធ្វើជាខ្មែរក្រហមផង ។ ចំណែកឯខ្មែរក្រហមដ៏ខ្លាំងក្លាវិញ ដែលមានមេដឹកនាំនិងវិន័យយ៉ាងត្រឹមត្រូវ, មានខ្សែរយៈហ្មត់ចត់ និងមានអាវុធ គឺខ្មែរក្រហមនិន្នាការយួន ។ ដើម្បីសម្លាប់បំផុតពូជខ្មែរ យួនហាណូយព្យាយាមបង្កើត «ខ្មែរក្រហម» ឲ្យធ្វើការស្របជាមួយខ្មែរក្រហមមួយក្រុមទៀតរបស់ខៀវ–សំផន ដូចដែលមានករណីរណសិរ្សរ.ជ.រ.ប.ខ.របស់លោកសឹន–សានអញ្ចឹងដែរ ។

នេះគឺជាកលល្បិចរបស់យួនហាណូយ ដែលវាតែងតែប្រើមកលើគ្រប់ៗក្រុមនិងបក្សខ្មែរ នៅគ្រប់ពេលវេលាតាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ ។

រឿងចិនប៉េកាំងផ្ដល់អាវុធឲ្យក្រុមខ្មែរក្រហមប៉ុល–ពត នោះជាភស្ដុតាងជាក់ស្ដែង គឺចិនស៊ុំគ្រលុំជាមួយយួនហាណូយជានិច្ច ព្រោះក្រុមប៉ុល–ពតក៏ដូចជាក្រុមយាយគឹម–លៀងដែរ គឺប៉ុល–ពតជាចារបុរសរបស់បក្សកុម្មុយនិស្ដឥណ្ឌូចិនតាំងពីឆ្នាំ១៩៥១មកម្ល៉េះ ។

(*សូមបើករង្វង់ក្រចកបំភ្លឺបងប្អូនខ្មែរបន្តិចពីរឿងនេះ ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៣ នៅស្រុកបារាំង ខ្ញុំបានអានមសៀវភៅមួយដែលមានចំណងជើងថា ៖* Concerto du Fleuve jaune *របស់អ្នកបោះពុម្ព* Robert Laffont*។ សៀវភៅនេះបានរៀបរាប់ពី «ឆ្នាំក្រហម» របស់ប្រធានម៉ៅ–សេទុងជំនាន់បដិវត្តន៍វប្បធម៌ចិនឆ្នាំ១៩៦៦ ។ ការធ្វើទារុណកម្មទៅលើប្រជាជនចិន មានជាឧទាហរណ៍ទៅលើគ្រួសារអ្នកស្រីចៅ–ជិញលីមានសភាពនិងស្នៀត មិនខុសពីការធ្វើទារុណកម្មទៅលើប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរនៅសម័យប៉ុល–ពតទេ ។ សៀវភៅមួយទៀតឈ្មោះ* «Pas de larme pour Moa» *បានរៀបរាប់ពីទារុណកម្មរបស់ឆ្នាំក្រហមទៅលើគ្រួសារអ្នកស្រី នួនួ ធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចាប់ស្រក់ទឹកភ្នែកនឹកឃើញទៅដល់ទារុណកម្មរបស់តមណាងអង្គការ ធ្វើមកលើគ្រួសារខ្ញុំដែរ ។ រឿងនេះចម្លែកណា*

ស់ មេដឹកនាំខ្មែរត្រូវតែខំរៀនសូត្រឲ្យដឹងច្បាស់លាស់ពីរឿងនេះ មិនគួរបណ្តោយខ្លួនឲ្យចាញ់បោកចិន ចាញ់បោកយួន បណ្តោយឲ្យពួកវាធ្វើទារុណកម្មទៅលើប្រជាជនខ្មែរដូច្នេះតទៅអនាគតទៀតឡើយ) ។

លោកទ្រីវ-ចូវសួរទៀតថា ៖

- យួនហាណូយជាវៀតមិញក្តី ជាវៀតកុងក្តី វាបង្កើតចារកិច្ចបានយ៉ាងល្អិតល្អន់ រួចបញ្ជូនបញ្ចូលពួនជ្រកក្រោមសរសៃនៃបក្សនយោបាយខ្មែរនានា សម្ងំលាក់ពុតធ្វើសកម្មភាពស្របៗបណ្តោយ រួចលួចរាយការណ៍ឲ្យយួនហាណូយកំទេចខ្មែរគ្រប់ជ្រុងជ្រោយយ៉ាងនោះ តើសម្តេចនរោត្តម-សីហនុ, លោកខៀវ-សំផនក្តី ដឹងឬទេ ? ។

យាយទៀងឮសំនួរនេះ គាត់មានការឈឺចាប់ណាស់ ។ គាត់នឹកឃើញសព្វគ្រប់ទៅ មានការខ្មាស់អៀនជាក្រៃលែង ។ មួយសន្ទុះគាត់ក៏បន្តទៅទៀតថា ៖

- ឱលោកអើយ ! ខ្មែរយើងអភ័ព្វណាស់ ។ ខ្មែរកើតមកគ្រប់ៗជំនាន់ ជួបប្រទះតែមេដឹកនាំខ្វះសមត្ថភាព ។ ម្នាក់ៗចូលចិត្តតែឲ្យគេបញ្ជោរ ។ ឯងភរអញក៏ភរទៅចុះ តែបើបញ្ជើចបញ្ជើត្រូវចិត្តអញហើយ អញពេញចិត្តណាស់ ឯងធ្វើអីក៏ធ្វើទៅ ! ។

ក្នុងរយៈបួនឆ្នាំ យួនហាណូយប្រើតែឈ្មោះ «អង្គការ» វាអាចធ្វើឲ្យខ្មែរស្លាប់រាប់លាននាក់, អ្នកដែលសល់នៅរស់ ទៅជាឆ្កួតវង្វេង ទ្រព្យសម្បត្តិរលាយអស់មួយនគរខ្មែរ, អាណិកជនយួនពីរសែននាក់ត្រូវពួកវាប្រមូលយកទៅលាក់ទុកនៅស្រុកយួន សំរាប់យកមកធ្វើជា «ខ្មែរថ្មី» ។

ដំណាក់ការដល់ប៉ុណ្ណឹងហើយ មេដឹកនាំខ្មែរនៅសម្ងំស្ងៀមស្ងាត់ ហាក់ដូចជាមិនដឹងមិនយល់អ្វីទាំងអស់ ។ យួនហាណូយកំពុងតែលុកលុយពេញស្រុកខ្មែរ ហេតុយ៉ាងដូចម្តេចក៏អស់លោកអ្នកដឹកនាំទាំងនេះ មិនស្រែកអំពាវនាវពិភពលោកឲ្យគេជួយ ? ខ្ញុំមិនដែលឮលោកណានិយាយវែកញែកឲ្យខ្មែរនិងបរទេសយល់ពីលក្ខណៈពិតនៃសង្គ្រាមនៅកម្ពុជានេះសោះ ។ ឥឡូវនេះទៀត ខ្មែរកំពុងតែដើរចេញចោលទឹកដីឲ្យយួនទៀតហើយ ។

ដូច្នេះ សព្វថ្ងៃនេះក៏ដូចជាថ្ងៃមុន មេដឹកនាំខ្មែរទាំងអស់គ្មានអំណាច ឬឥទ្ធិពលអ្វីទៅលើខ្មែរក្រហម ដែលកំពុងតែបញ្ចេញសកម្មភាពពាសពេញព្រៃនៃប្រទេសខ្មែរនោះឡើយ ។

សព្វថ្ងៃនេះ, អ្នកដែលមានលទ្ធភាព អាចធ្វើតាមអំពើចិត្តក្នុងប្រទេសខ្មែរ គឺយួនហាណូយទាំងស្រុង ដែលមានចិនស៊ុំគ្រលុំយ៉ាងស្ងាត់ វាអាចបង្កើតអ្នកឈ្នះ វាអាចបង្កើតអ្នកចាញ់ វាអាចបង្កើតខ្មែរក្រហមស្រឡាញ់ស្តេច វាអាចបង្កើតខ្មែរប្រឆាំ

ងខ្មែរក្រហម ។ល។ និង ។ល។

ចំណែកវាវិញ វាពួនក្នុងទីងងឹតចាំញាក់ខ្សែ ញ៉ាំឲ្យខ្មែរយល់ច្រឡំវឹកវរ លោតសម្លាប់តែជាតិឯង ។

លោកទ្រីវចូវសម្លឹងមុខយាយទៀងយ៉ាងយូរទើបសួរថា ៖

- តើចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៥រហូតមក មានខ្មែរណាចាប់អារម្មណ៍យល់ថា អង្គការអនាមិកជាយួនហាណូយឬទេ ?

យាយទៀងបញ្ជាក់ទៅលោកចូវថា ៖

- ក្នុងកាលៈទេសៈដ៏ឧបទ្រពនោះ ប្រជាជនខ្មែរទូទៅអស់សង្ឃឹម គ្រប់ៗរូបដេកចាំតែថ្ងៃស្លាប់ ព្រោះមិនដឹងថាពេលណាតំណាងរបស់អង្គការនឹងចូលមកចាប់ចងយកទៅសម្លាប់ ។ ទុក្ខត្រួតលើទុក្ខ រាល់ថ្ងៃខែឆ្នាំគ្មានពេលស្រាក ដូច្នេះម្នាក់ៗនៅសល់តែរូបរាងកាយ តែព្រលឹងហោះហើរពីខ្លួនអស់រលីងទៅហើយ ។ តើមានសល់អ្វីសំរាប់ធ្វើការត្រិះរិះពិចារណា ? ។

~ចប់~